

Το πολιτικό, οικονομικό και κοινωνικό οικοδόμημα που συνδέεται με τις αντιλήψεις και τις πρακτικές της σταλινικής

μονοκρατορίας, καθώς και με τις επιδράσεις της «σταλινικής εμπειρίας» στις κοινωνικές και πολιτικές δομές του 20. αιώνα. Μαζί με το ΦΑΣΙΣΜΟ, ο σταλινισμός είναι ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΣΜΟΣ που χαρακτηρίζεται από την έντονη εκδήλωση λατρείας του ΚΡΑΤΟΥΣ και των ειδώλων του, ταυτιζόμενων με το πρόσωπο του ηγέτη. Διαφέρει όμως από το φασισμό, δεδομένου ότι υπήρξε απότοκος εγγενών αδυναμιών και ανισορροπιών, που εντοπίζονται στη ρωσική κοινωνική πραγματικότητα, στις ιδιομορφίες της Οκτωβριανής Επανάστασης και στα μεγάλα εσωτερικά και εξωτερικά προβλήματα που αντιμετώπισε η σοβιετική κοινωνία στη φάση εδραίωσης της επανάστασης. Ο φασισμός υπήρξε έκφραση της δυναμικής εξέλιξης του ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΥ. Η σταλινική εμπειρία είναι άμεσα συνδεδεμένη με το πρόσωπο του Ι. Στάλιν, που συγκέντρωσε την απόλυτη παντοδυναμία από το 1923 ως το θάνατό του στα 1953.

Είναι λάθος να ταυτίζεται ο σταλινισμός με το ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ και το ΜΑΡΞΙΣΜΟ, γιατί η σταλινική μονολιθικότητα οδήγησε σε μια συρρίκνωση και παραποίηση των ιδεολογικών περιεχομένων τους. Ο σταλινισμός ως αντίληψη για το μαρξισμό κι ως σύστημα διακυβέρνησης, στην τελική του κατάληξη, είναι ξένος προς το πνεύμα και τη φύση του σοσιαλισμού. Μετά την κατάπνιξη της εξέγερσης στην Κροστάνδη, το σοβιετικό σύστημα έχασε και τα τελευταία κατάλοιπα των αρχικών σοσιαλιστικών του προθέσεων. Οι εξοντώσεις της παλιάς ηγετικής φρουράς μετά το 1930, με το στίγμα των «εχθρών του λαού», αποτέλεσαν τη δραματική έκφραση αυτού του γεγονότος.

Ο σταλινισμός παρουσίασε πολλές πλευρές ομοιότητας με το πρώτο ΣΤΑΔΙΟ της ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΤΟΥ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΥ. Στην περίοδο του Ι. Στάλιν εξασφαλίστηκε ένας εκρηκτικός ρυθμός συσσώρευσης κεφαλαίου, βιομηχανικού μετασχηματισμού και οικονομικής ανάπτυξης, όχι μέσα από οικονομικές συνθήκες, αλλά με την πολιτική τρομοκρατία και τη γραφειοκρατική δύναμη.

Η κατάρρευση του σταλινισμού σήμερα και οι συνακόλουθες θεαματικές με-

ταβολές στις κοινωνικο-πολιτικές και οικονομικές δομές των χωρών του υπαρκτού σοσιαλισμού (ΟΚΡΑΤΟΣ, ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ), δεν είναι τυχαίο γεγονός. Ο σταλινισμός, ως θεωρία και πράξη, υπήρξε μια άρνηση του κλασικού ΜΑΡΞΙΣΜΟΥ.